

ALLERHEILIGEN - ALLERZIELEN

Vuur dat blijft branden

Hun oma is gestorven.

Met hun ouders gaan ze naar het funerarium.

Ook al zijn ze nog maar zes en vier, ze mogen hun oma groeten.

Nadien zegt Luna:

“Ik vind het fijn dat ik nu weet waar oma is, bij opa.”

Leander maakt zich meer zorgen:

over de raket die nodig is om oma in de ruimte te brengen.

Zij hebben hun oma gekend,

Als een fijne oma, bij wie ze heel veel speelden

en bij wie ze veel wilder mochten doen dan thuis.

Die oma is nu gestorven en zij zullen ze niet meer bij hen zien.

Is alles nu voorbij?

Gelukkig kunnen christenen verder kijken.

Niet dat zij meer zien of weten dan anderen.

Maar zij hopen op meer.

Zij verlangen naar een verder leven na de dood.

En zij hechten geloof aan wat verteld wordt

over een God die doden tot leven wekt.

Wij kunnen ons daar niet veel bij voorstellen.

De ruimte van Gods liefde ligt op een andere dimensie,

waar ook de tijd relatief is.

Wij zeggen ooit: liefde kent geen grenzen.

Gods liefde dus ook niet.

Anders zou Hij geen God zijn én geen liefde.

Als iemand sterft, laait in ons het verlangen weer op:

dat er zo een God mag zijn.

Dat zij die gestorven zijn, bij Hem zijn.

Dat ook hun liefde geen grenzen kent

en over de dood heen ons blijft verwarmen.

Hoe groot onze twijfel ook soms is,

de dood heeft ook een warme kant:

als wij onze overledenen niet vergeten,

en als zij – wie weet - in Zijn ruimte zijn.